Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 125 (875) ◆ Вівторок, 5 липня 1994 року ◆ Ціна договірна

ЧИМ ПОЛЕ БАГАТЕ

Колективне сільськогосподарське підприємство «Червоний Жовтень» — одне з кращих у Мар'їнському районі на Донеччині. Сьогодні тут у розпалі літні польові роботи. Початок жнив у господарстві очікується через день-другий.

Нині на полях «Червоного Жовтня» триває сінокіс. З першого укосу багаторічних трав запасли на зиму 800 тонн якісного сіна та 2 тисячі тонн сінажу.

Вже кілька років тут успішно вирощують кукурудзу, придбавши для цього американські комбайн та сівалку. Минулого року зібрали найкращий урожай не тільки в районі, а й області — 50 центнерів зерна з гектара. Нині прагнуть перекрити цей показник. В господарстві зараз ретельно доглядають за просапними. Збирають перший врожай у садах. Щоправда, заважають часті дощі.

На знімках: агрегат перед культивацією просапних оглядають механізатор Олександр Боворушенко та голова КСП «Червоний Жовтень» Михайло Федорчук; бригадир садоводів Віктор Пелиненко задоволений цьогорічним врожаєм черешні.

Фото Бориса ДОБРОМИСЛОВА.

Делегація України на сесії НБСЄ

4 липня на третю щорічну сесію Парламентської Асамблеї Наради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЄ) відбула парламентська делегація України на чолі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом.

На сесії передбачається розглянути цілий ряд життєво важливих для Європи і світу в цілому проблем. Крім інавгураційної пленарної сесії, на якій виступлять президент Парламентської Асамблеї НБСЄ пан І. Суомінен, президент австрійського парламенту Х. Фішер, канцлер Австрії Ф. Враніцький та діючий голова Ради Міністрів НБСЄ, міністр закордонних справ Італії А. Мартіно, працюватимуть генеральні комітети з політичних питань і безпеки, з питань економіки, з питань демократії і прав людини.

У дискусії з політичних питань і питань безпеки візьмуть участь Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, голови Комісій Верховної Ради Борис Олійник, Володимир Мухін, а в загальній дискусії з економічних питань та з питань демократії, прав людини і гуманітарних проблем — голови Комісій Олег Таранов, Георгій Філіпчук, Володимир Буткевич, Михайло Косів, Володимир Сторіжко.

Передбачено цілий ряд зустрічей в австрійському парламенті, і зокрема зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з президентом австрійського парламенту Хайнцом Фішером. Діалоги за участю українських парламентаріїв відбудуться у ряді федеральних міністерств і відомств Австрії.

У Бориспільському аеропорту делегацію проводжали перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко, міністр внутрішніх справ Андрій Василишин, міністр закордонних справ Анатолій Зленко, міністр транспорту Орест Климпуш та інші офіційні особи.

Сесія ПА НБСЄ працюватиме протягом тижня.

Прес-центр Верховної Ради України.

Зустріч О. Мороза з послом Королівства Нідерландів

Минулої п'ятниці Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Нідерландів в Україні Робертом Германом Серрі.

Під час розмови порушувалися питання подальшого зміцнення міжпарламентських зв'язків між Україною і Королівством Нідерландів. Сторони із задоволенням відзначили, що розвиток взаємовигідного економічного співробітництва між обома країнами набуває динамізму. Особливо в галузі енергетики, екології, сільського господарства, охорони праці на шахтах Донбасу. На останню програму, наприклад, Голландія виділила 1 мільйон доларів США, ще 1,7 мільйона буде інвестовано у технічне переобладнання Запорізької ТЕЦ.

Були обговорені і питання, пов'язані з візитом парламентської делегації Голландії в Україну у поточному році.

Аварія на залізничній станції

На станції Гнідава, що на околиці Луцька, зійшли з колії і перекинулися 4 цистерни з мазутом. З пошкоджених цистерн вилилося кілька десятків тонн нафтопродуктів, якими забруднено майже 700 квадратних метрів лісозахисної смуги та велику територію залізничного полотна. Зараз тривають роботи з ліквідації наслідків аварії, працює спеціальна комісія з виявлення причин цієї катастрофи. На щастя, ніхто з людей не постраждав.

Леонід КРАВЧУК: «Твердо вірю — ми виведемо країну з кризи»

Як уже повідомлялося, Президент України Леонід Кравчук здійснив робочу поїздку до Чернігівської та Сумської областей. Ось кілька думок і принципових тез, які висловив глава держави під час зустрічей з людьми.

Не поспішаймо з ліквідацією колективних господарств

Перший пункт, де зупинився Президент, ступивши на землю придеснянського краю, було село Красилівка. Останньою точкою його перебування на Сумщині стало село Жовтневе Білопільського району. Такий інтерес Президента до життя хліборобів зумовлений не тільки жнивною порою, що наближається, а й здійснюваною нині аграрною політикою.

Президент повідомив, що вже в понеділок, 4 липня, уряд повертає хліборобам ті 20 трильйонів карбованців, які держава заборгувала за отриману в селян продукцію. Леонід Макарович твердо заявив, що таке в нашій державі більше ніколи не повториться.

Налагоджується і забезпечення господарств нафтопродуктами й запасними частинами.

— У важкій ситуації, хоч би що хто не казав, виявили усю свою силу колективні господарства. Тож не поспішаймо з ліквідацією їх. Краще допоможімо їм, підтримаймо, де можемо, розв'яжімо їм руки для ефективної роботи, — підкреслив Президент.

Леонід Кравчук доповів селянам, що вже готові проекти законів щодо паритету цін на промислову й сільськогосподарську продукцію, валютне регулювання та податкову систему, які захистять сільського виробника.

(Закінчення на 3-й стор.).

УКАЗ Президента України

Про День фізкультури і спорту

На підтримку ініціативи фізкультурних і спортивних організацій та об'єднань громадян **постановляю:**

Установити в Україні День фізичної культури і спорту, який відзначати щорічно у другу суботу вересня.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м.Київ, 29 червня 1994 року

У Центральній виборчій комісії по виборах Президента України

Голова Центральної виборчої комісії І.Г. Ємець зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполучених Штатів Америки в Україні Уїльямом Гріном Міллером та другим секретарем посольства Еріком Гріном. Головною темою розмови були результати виборів Президента України. Гості цікавились організацією голосування в республіці, рівнем активності виборців, зауваженнями щодо роботи комісій на місцях тощо. Голова Центрвиборчкому ознайомив дипломатів з підсумками виборів, розповів про підготовку до повторного голосування по двох кандидатах, які одержали найбільше голосів виборців, — Л.М. Кравчуку та Л.Д. Кучмі. Він висловив також вдячність пану Міллеру за діяльність в Україні Міжнародної фундації виборчих систем (МФВС), яка представляє Сполучені Штати Америки. МФВС надає велику практичну допомогу в організації виборчого процесу.

Було обговорено й деякі питання, що стосуються наступних повторних виборів народних депутатів України у 112 виборчих округах.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

30 червня відбулося засідання Центральної виборчої комісії по виборах народних депутатів України.

З інформацією про підсумки висування претендентів на кандидата і реєстрацію кандидатів у народні депутати на повторні вибори 24 липня 1994 року виступив заступник голови Центральної виборчої комісії В.І.Кирненко. Він повідомив, що у всіх 112 округах, де призначені повторні вибори народних депутатів України на 24 липня 1994 року, завершена робота по реєстрації кандидатів у народні депутати України.

Загалом було зареєстровано претендентами на кандидата 1079 осіб. Станом на 16 червня 1994 року зареєстровано 930 кандидатів, що складає 86,2 відсотка від висунутих претендентів. Серед зареєстрованих кандидатів 59,9 відсотка висунуто виборцями, 8,9 — партіями, 31,2 — трудовими колективами.

За національним складом вони представлені так: українців — 78,49 відсотка, росіян — 16,99, білорусів — 0,75, усього ж представлено 16 національностей. Кандидати мають високий освітній рівень: з вищою та незакінченою вищою освітою — 843 чоловіки, середньою загальною та середньою спеціальною — 83. За фахом переважають юристи, інженери, освітяни, економісти.

Серед кандидатів — 72 члени Комуністичної партії, 35 — Народного Руху України, 15 — Соціалістичної партії, 9 — Української республіканської партії, 8 — Демократичної партії та інші. Позапартійних — 740 чоловік.

На депутатський мандат претендують 78 жінок.

Інформацію було взято до відома.

На засіданні розглянуто питання і скасовано рішення окружної виборчої комісії Дарницького виборчого округу №5 (м.Київ) від 10 квітня 1994 року в частині визнання виборів за результатами повторного голосування такими, що не відбулися, від 24 травня та 9 червня 1994 року про реєстрацію Русанова В.Б. і Синельника Б.В. відповідно претендентами на кандидата та кандидатами у народні депутати України у зв'язку з тим, що вони балотувалися кандидатами в депутати по цьому округу на виборах 27 березня та при повторному голосуванні 10 квітня 1994 року й не були обрані депутатом, оскільки жоден з них не одержав необхідної кількості голосів виборців.

Скасовано також рішення окружної комісії Вишгородського виборчого округу № 216 (Київська область), від 26 травня та 9 червня 1994 року про реєстрацію В.В.Поліщука відповідно претендентом на кандидата та кандидатом у народні депутати України на повторні вибори, оскільки він уже був зареєстрований кандидатом у народні депутати України по Броварському виборчому округу № 209 (Київська область) на виборах 27 березня 1994 року і зняв свою кандидатуру за станом здоров'я, тобто вибув з балотування. Відповідно до вимог частини четвертої статті 48 Закону про вибори народних депутатів він не може балотуватися на повторних виборах.

Розглянуто також інші питання.

На засіданні були присутні представники політичних партій, які беруть участь у виборах, працівники засобів масової інформації.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Центральної виборчої комісії про результати виборів Президента України

Розглянувши на своєму засіданні протоколи та інші матеріали окружних виборчих комісій про результати виборів Президента України, Центральна виборча комісія повідомляє:

вибори Президента України відбулися 26 червня 1994 року у всіх 27 виборчих округах. На пост глави держави балотувалося 7 кандидатів. Відповідно до вимог законодавства щодо гласності й відкритості при проведенні виборів Президента України Центральна виборча комісія систематично доводила через засоби масової інформації до відома громадян одержані шляхом телефонного й телеграфного зв'язку попередні оперативні дані про результати виборів. Вони постійно уточнювались, зокрема, по Київському міському, Дніпропетровському, Донецькому, Івано-Франківському, Тернопільському, Кіровоградському та деяких інших виборчих округах. Остаточні офіційні відомості, що наводяться нижче, встановлені на основі виключно протоколів окружних виборчих комісій.

До списків виборців для виборів Президента України було внесено 37 630 835 громадян України, в голосуванні взяло участь 26 480 671 чоловік, що становить 70,37 відсотка.

Встановлено, що кожен з семи кандидатів одержав таку кількість голосів:

Бабич Валерій Георгійович — 644 263 (2,43 відсотка), Кравчук Леонід Макарович — 9 977 766 (37,68 відсотка), Кучма Леонід Данилович — 8 274 806 (31,25 відсотка), Лановий Володимир Тимофійович — 2 483 986 (9,38 відсотка), Мороз Олександр Олександрович — 3 466 541 (13,09 відсотка), Плющ Іван Степанович — 321 886 (1,22 відсотка), Таланчук Петро Михайлович — 143 361 (0,54 відсотка).

Отже, ніхто з кандидатів не одержав більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Відповідно до статті 42 Закону про вибори Президента України буде проведено повторне голосування по двох кандидатах, які одержали найбільшу кількість голосів, — Кравчуку Леоніду Макаровичу і Кучмі Леоніду Даниловичу.

Центральна виборча комісія, керуючись вимогами статті 42 Закону про вибори Президента України, призначила повторне голосування на неділю 10 липня 1994 року.

Центральна виборча комісія по виборах Президента України.

Звернення *учасників других зборів Ради Укоопспілки до Верховної Ради України*

Шановні народні депутати!

Другі збори Ради Укоопспілки за дорученням пайовиків і працівників споживчої кооперації звертаються до вас у надзвичайно скрутний для життєдіяльності системи період.

Споживча кооперація України об'єднує близько 9 мільйонів пайовиків і обслуговує понад 22 мільйони чоловік, або 43 відсотки населення України. Це організація з багатогалузевою господарською діяльністю і розвиненою інфраструктурою. Вона здійснює торговельну, заготівельну, виробничу та іншу діяльність, сприяє соціальному і культурному розвитку села, відіграє значну роль у світовому кооперативному русі, є членом Міжнародного кооперативного альянсу. Важлива її роль у забезпеченні населення продовольством, одягом, взуттям, побутовою технікою, будівельними матеріалами, іншими життєво необхідними товарами.

Проте фінансово-кредитна та податкова політика держави веде споживчу кооперацію до банкрутства. Внаслідок подальшого поглиблення економічної кризи, стрімкого зростання цін на продукцію, товари і послуги знецінились обігові кошти підприємств і організацій. Їх частка в оплаті товарів за два останніх роки зменшилася майже в 4 рази.

Споживчі товариства і споживспілки поставлені в пряму залежність від банківських кредитів, які надаються за надмірно високу плату. Вони не можуть своєчасно повернути їх, що негативно позначається на забезпеченні сільського населення.

Спорожніли сільські магазини, під загрозою зриву підготовка до сезону заготівель плодоовочевої продукції. Виробничі підприємства не можуть придбати матеріали, сировину, паливно-технологічне обладнання, тару.

Споживча кооперація працює на принципах самофінансування і самоокупності. Єдиним джерелом її розвитку є прибуток. Але надмірно високі ставки податків, відрахування від заробітної плати (52 відсотки), зростання тарифів на комунальні послуги, енергоносії, сировину, плата за землю, повсюдне ігнорування вимог Закону України «Про споживчу кооперацію» та неправомірне втручання владних структур у питання ціноутворення призвели до того, що в першому кварталі цього року близько 2 тисяч підприємств і організацій завершили роботу із збитками на суму 394 мільярди карбованців.

Припинено будівництво і реконструкцію матеріально-технічної бази, ще й досі в 1,5 тисячі населених пунктів немає стаціонарної торговельної мережі, 5 тисяч підприємств торгівлі і громадського харчування потребують капітального ремонту або заміни.

Ураховуючи, що споживча кооперація забезпечує необхідними товарами сільське населення у найвіддаленіших селах, по суті, виконуючи державне замовлення щодо його обслуговування та захищаючи інтереси пайовиків і працівників споживчої кооперації, учасники зборів Ради Укоопспілки від імені 9 мільйонів пайовиків звертаються до Верховної Ради України з проханням розглянути питання про звільнення споживчої кооперації від сплати податку з доходів; податку на добавлену вартість на продовольчі товари як одну з головних причин їх подорожчання; індексацію власних обігових коштів у 5 разів; виділення для заготівель і переробки сільськогосподарської продукції пільгових кредитів під 30 відсотків річних; поширення на всі підприємства споживчої кооперації пільг, що надаються підприємствам агропромислового комплексу.

Прийняття такого рішення дасть можливість збільшити вкладання коштів у розвиток і зміцнення матеріально-технічної бази в сільській місцевості, сприятиме поліпшенню торговельного обслуговування селян і відповідатиме міжнародній практиці багатьох країн світу.

У разі розв'язання цих питань організації підприємства споживчої кооперації вимушені будуть здійснювати заготівельну, торговельну та виробничу діяльність лише для потреб пайовиків, тобто 9 мільйонів чоловік, а решта — 13,5 млн. жителів села — не матимуть змоги придбати навіть життєво необхідні товари.

Учасники других зборів Ради Укоопспілки.

Вибираючи Президента, майже як наречену, поцікавтесь і його політичною платформою

Коментувати щось у незавершеному процесі — справа невдячна. Але ми попросили взяти на себе цю невдячну місію члена-кореспондента НАН України, доктора філософських наук Мирослава ПОПОВИЧА.

— Мирославе Володимировичу, поділіться очевидними для вас тенденціями, які виявилися в ході цих виборів.

— Перша очевидна тенденція, що нічого вкрай несподіваного не сталося. Це надзвичайно позитивне явище. Ми всі були свідками ефекту Жириновського в Росії й ефекту Лукашенка в Білорусі. Обидва випадки — несподіванка. Так само, як успіх комуністів і близьких до них угруповань на наших парламентських виборах. Соціологічні опитування давали багато скромніші прогнози. Результат, який отримали ліві, вищий, ніж ми мали перед тими виборами й маємо після цих. Приходить недосвідчений, збуджений, агресивний виборець і ламає всі уявлення про об'єктивну картину. Цього разу такого не сталося.

Я не сказав би, що в нас нема політичних лідерів. Може, не всі семеро справилися б з роллю Президента, але це яскраві політики. Чого нема, то це чітко окреслених політичних сил, які б за цими лідерами стояли. Тому вибір і був важким. Особисто я голосував за платформу Ланового.

— Де закінчуються симпатії політичні й починаються особистісні — для радянської людини таємниця та велика є.

— Одна людина, з якою я їхав у поїзді, дуже цікаво мотивувала свій вибір: такий нещасний, худий, як підійде до мікрофона, як скривиться, мабуть, це його мафія вже зовсім заїла. Обирають Президента, майже як наречену.

— Ми вперше побачили досить молодих людей, які претендували на цю посаду. Феномен цього явища для України?

— Вони вельми впевнено себе поводили. Інколи, як у Бабича, ця впевненість була трішки награною.

— В американському стилі.

— Так. Але це нормально. Тим, хто не голосував ні за Кравчука, ні за Кучму, буде досить складно вибрати.

— Спрогнозуйте.

— Можливо, частина тих, хто голосував за Мороза, підтримає Кучму. І це нонсенс, бо Кучма неодноразово заявляв про свої ринкові наміри. Тут грає ота зовсім фальшива нота — легенда про Кучму як друга Росії і легенда про Кравчука як затятого націоналіста. Якби Кравчук був націоналістом, за нього не проголосували б національні меншини.

— А щодо Кучми — це легенда?

— Кожен Президент змушений шукати економічних зв'язків з Росією, бо іншого ринку завоювати завтра не вдасться. Можна подумати, що Кучмі вдалося отримати від Росії щось таке, що не вдавалося його попередникам прем'єр-міністрам. Навпаки, на його прем'єрство припадають найтрагічніші моменти в україно-російських стосунках.

Друге, з чим матиме справу будь-який Президент, — необхідність опиратися спробам Росії політично контролювати нашу територію. Україна приречена на боротьбу за рівноправність з Росією, Росія приречена на боротьбу за великодержавні позиції в колишньому СРСР. Це не мої вигадки, це я прочитав у газеті «Московские новости». Я чув гасло «Ближче до Росії», тоді як проблема не в сусідах, а в нас самих.

— Чи є сподівання, що Президент збере ринкову команду?

— По-перше, Президент діє не сам, а має справу з тим парламентом, який ми обрали. Не уявляю, щоб людина, яка раніше співпрацювала з парламентом на рівні ультиматумів, могла це нині робити якось по-іншому. І друге. Якщо лідери на загальнополітичному рівні в нас є, тисячі звичайних чиновників, які бачили б усе під ринковим кутом зору, бракує. Крім того, була ілюзія, що коли матимемо свої гроші й закриємо кордони, то одразу станемо багаті, бо перестанемо годувати Москву. Ця ілюзія нам дорого коштувала.

— Чому село активніше голосувало, ніж, скажімо, Київ?

— Можливо, Київ переживає розчарування після кризи націонал-демократизму (націонал-демократи країною не правили, але кризу довіри вони пережили). А село не любить поспіху. Воно бачить, що Кравчук робить кроки вперед повільно, але виважено. Село проголосувало за прогресивну, але поміркованую лінію. Це взагалі типово для України. Сьогодні відбувається повільне визрівання нових політичних сил на руїнах структур колишньої КПУ. Дуже швидко спалахнули нові політичні сили в Грузії, Прибалтиці, Польщі — й так само швидко згасли. Можна лаяти наш народ за це, можна поважати, але є факт: доки він двадцять разів не спробує на зуб, не повірить.

— Хто із п'ятьох недавніх кандидатів за великим рахунком більше програв, а хто виграв?

— Найбільше виграв Лановий. За умови, що парламентська більшість намагається таких людей, як він, Пинзеник, Пилипчук, взагалі не допускати до економіки, його голос звучатиме переконливо. Щодо Бабича, то все залежатиме від того, як їтимуть його господарські справи. Я дуже радий, що Мороз пішов на ці вибори. Результат свідчить про те, що реальність далека від ілюзій комуністів і соціалістів. Таланчук кинувся в ці вибори з відчаю, в надії привернути увагу до народної освіти. Шкода дещо легковажного маршу на наш «Білий дім» Плюща, бо він здібний політичний діяч. Це найдраматичніша поразка. І в будь-якому разі корисно, що Президент обирається з такими труднощами.

— «Останкіно» разом із «Діролом» і снікерсами старанно рекламувало Кучму. Як ви гадаєте, чого чекає від наших виборів весь інший світ?

— Якщо Україна обере Кравчука, вона продемонструє свою твердість, тверезість, уміння оцінити Президента досить критично і разом з тим підтримати у важкий час. Це полегшило б нам і дипломатичні, й фінансово-економічні стосунки зі світовим співтовариством, це дало б нам ще один шанс.

Інтерв'ю взяла Людмила МИКИТЮК.

Леонід КРАВЧУК: «ТВЕРДО ВІРЮ — МИ ВИВЕДЕМО КРАЇНУ З КРИЗИ»

(Початок на 1-й стор.).

Упевнений: нашій молоді житиметься краще, ніж нам

Недавно Леонід Макарович відкривав Сумський державний університет. І ось тепер його було запрошено на свято вручення дипломів першим випускникам цього навчального закладу. «Так, вам нелегко буде утвердитися на виробництві, — сказав Президент України випускникам. — Але ви житимете в щасливіший час, ніж ми. Вам будувати нове життя, підіймати на ноги молоду країну».

На думку Л. Кравчука, нині держава повинна поділитись останнім, але підтримати освіту, науку й культуру, зробити все, щоб не загубити інтелектуальний потенціал народу.

Наводити мости з сусідами

У селі Жовтневому на Сумщині один дідусь звернувся до Президента з трохи дивним проханням. У нас, сказав він, на дні річки давно лежить міст. І треба далеко йти, щоб перебратися з берега на берег у своєму ж селі.

Тема мостів не раз поставала під час поїздки Л. Кравчука Чернігівщиною та Сумщиною. Тільки в більш широкому смислі.

Ці дві області, як і ряд інших в Україні, межують з областями Росії. Проблеми державотворення обох країн боляче вдарили по інтересах прикордонних міст і сіл.

Президент України і тут висловився чітко: держави державами, а бар'єри між людьми треба знімати. І спрощені переходи робити, і митні проблеми полегшувати. Одне слово, щоб люди, як і раніше, ходили в гості одне до одного, спілкувалися, розв'язували спільні справи. Україна, повідомив Леонід Макарович, уже підготувала проекти 70 документів, які регулюватимуть відносини наших держав. Та й новий Договір про дружбу й співробітництво з Росією готовий до підписання. Стосунки з сусідами, заявив Президент, мають бути тільки хороші і дуже хороші. Нам треба йти до інтеграції, до союзів на рівноправних засадах.

— Тільки не треба, — сказав Леонід Макарович, — приписувати мені політику ізоляції. Україну вперше в історії визнав світ, ми підтримуємо добрі стосунки з Росією та іншими державами, йдемо дорогою цивілізації і миру, а декотрі твердять: самоізоляція. Якщо Єльцин відстоює інтереси Росії — він патріот. А якщо я борюся за інтереси України — веду політику ізоляції. Де ж логіка? Заявляю офіційно: ніколи не погоджуся, що Україна проводить політику самоізоляції.

Президент України підтвердив раніше висловлену думку, що проблеми ядерної зброї, Чорноморського флоту, Криму буде розв'язано.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Відбулося засідання Комісії Верховної Ради у справах молоді, спорту і туризму. На нього запросили редакторів молодіжних, дитячих і спортивних видань. Це була, так би мовити, зустріч-знайомство керівників і членів цієї дуже важливої Комісії з журналістами.

Редактор газети «Перемена» Надія Лобода розповіла про тяжке становище, до якого потрапили дитячі видання. З'ясовується, популярну серед дітлахів «Перемену» вже не можуть передплатити ані в дитячих будинках, ані в школах-інтернатах. Усе це через недосконалі закони, через монополію Міністерства зв'язку.

— Якщо так триватиме й надалі, — сказала пані Лобода, — нам будуть не потрібні ні газети, ні комісії Верховної Ради...

Редактор газети «Зірка» Петро Римаренко висловив думку, що держава повинна в цей складний період захистити національну пресу, і зокрема молодіжну та спортивну.

Відомий у минулому плавець, призер Олімпіади в Мельбурні, а нині голова Київської міської спілки журналістів, редактор газети «Стадіон» Ігор Засєда висловив сумнів щодо доцільності об'єднання в одному міністерстві питань молоді і спорту...

Голова Комісії Верховної Ради з питань молоді, спорту і туризму Олександр Яковенко та його соратники запевнили, що вивчать пропозиції, висловлені на зустрічі, обіцяли допомоги і висловили надію на співробітництво у майбутньому.

***

Відбулося чергове засідання Комісії Верховної Ради України з питань чорнобильської катастрофи. Розглянуто ряд невідкладних проблем.

Проведені Генеральною прокуратурою та Мінчорнобилем перевірки виявили непоодинокі випадки «тиражування псевдоліквідаторів та псевдоінвалідів». З цього приводу заслухана інформація працівників: Генеральної прокуратури — С.В.Фортуни, Верховного суду — О.Д.Гриненка, Мінчорнобиля — О.Г.Пухляка та М.К.Коржа, Міністерства охорони здоров'я — В.М.Пономаренка.

Прийнято рішення доручити створеній при Мінчорнобилі України комісії по визначенню статусу осіб, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, разом із зацікавленими міністерствами, установами та організаціями. «Союзом «Чорнобиль» України провести вибіркову перевірку роботи по розгляду справ щодо визначення статусу потерпілих від чорнобильської катастрофи.

Розглянуто також питання про хід оздоровлення дітей та постраждалих від Чорнобильської катастрофи. Встановлено неузгодженість дій уряду та профспілок у цьому питанні. Доручено до 5 липня 1994 року спільно внести пропозиції щодо поліпшення ситуації.

Комісія також обговорила питання про зміни в складі Національного Комітету радіаційного захисту України.

Інтерв'ю в кулуарах

У п'ятницю Верховна Рада розглянула Закон «Про енергозбереження». Депутати «спіткнулися» на статті, де йшлося про створення позабюджетних фондів. Чому? З таким запитанням я звернулася до народних депутатів.

Олександр Новиков: Позабюджетні фонди — це фонди, яких ніхто не контролює, бо немає закону, який би регламентував їх використання. Я вважаю, що це одна з форм державного рекету. Допускати, що ці фонди будуть використані на модернізацію виробництва може тільки людина, котра не знає, в якому стані перебуває наша промисловість. А вона стоїть взагалі. Такий метод збирання позабюджетних фондів добиватиме нашу промисловість узаконим державним рекетом.

Юрій Сластьона: У нас уже створено безліч різних фондів. І народжуються вони за рахунок податкових стягнень. Я думаю, що не треба створювати ще один такий. Адже ми маємо бюджетний фонд, треба тільки вміло ним розпоряджатися. Створення позабюджетних фондів йде за рахунок податкових стягнень, а вони, на жаль, нині більші, ніж наші зарплатні.

В'ячеслав Бєльський: Якщо вже створювати позабюджетний фонд, то треба, щоб там був відпрацьований механізм його реалізації. Бо можуть створитися умови нечесним на руку людям добре поживитися. Енергоресурсів у нас не так уже й багато, а нечесні люди, які розпоряджатимуться ними, можуть використовувати їх не за прямим призначенням, а на якісь інші цілі.

Антон Коропенко: Подібні фонди у нас уже створювалися при різних добровільних товариствах. Їх налічувалося чимало, і багато хто вірив, що кошти йдуть на користь людям. Виявилося, що ті, хто розпоряджався ними, — використовував їх на свій розсуд. Тому вважаю, що коли вже й створювати подібний фонд в енергетиці, то треба чітко визначити — куди, як, скільки коштів виділятимуть і хто за них відповідатиме.

Володимир Мулява: Енергоносії, енергозаощадження — питання більш ніж актуальне. Треба використовувати всі можливості, щоб його розв'язати. Але найосновніше для нас — це використати всі резерви внутрішнього потенціалу. Я глибоко переконаний, що в нас такі є. Треба тільки ними займатися. Не треба шапкувати перед нашим «старшим братом», а де можна навіть повернутися до випробуваного способу наших прадідів — вітряків. До створення позабюджетних фондів ставлюсь позитивно, бо вважаю, що треба використовувати всі можливі резерви заощадження енергетичного запасу. І якщо це може хоч якоюсь мірою сприяти розв'язанню даного питання, то треба його приймати.

Юрій Кармазін: Нині цей закон конче потрібний нашій державі, але ми не маємо права приймати його поспіхом. А стара Верховна Рада «напекла» чимало законів з порушенням Конституції. Ми вже маємо приклади, коли спочатку приймали закони, потім зверталися до Президента з тим, щоб змінити їх або доповнити...

Інтерв'ю взяла Марія ДАВИДЕНКО.

ЗАЯВА ПРЕС-СЛУЖБИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

30 червня по телестудії «Гравіс» пройшла програма, у якій було зроблено спробу перекрутити позицію та оцінки Президента України Леоніда Кравчука щодо функціонування недержавного (комерційного або альтернативного) телебачення.

Це простежується, зокрема, в тому, що в згаданій програмі засобами відеомонтажу було поєднано відповіді Президента на запитання, які звучали з різного приводу, в різний час та в різних місцях і стосувалися не лише телестудії «Гравіс», а оцінок одного з телеканалів у цілому. Такий компілятивний прийом, виступаючи підміною справжнього діалогу, став знаряддям дезінформації.

Прес-служба Президента України вважає за необхідне підкреслити, що Президент Леонід Кравчук послідовно підтримував і підтримує ідею створення і розвитку цивілізованого інформаційного простору, в якому важливу роль мають відігравати численні недержавні телерадіокомпанії. Про це, зокрема, йшлося й на недавній зустрічі Президента з представниками телерадіокомпаній «УНІАР», «Тет-а-Тет», «Ютар» і «Тоніс». Звичайно, неодмінною умовою роботи альтернативного телебачення має бути суворе дотримання вимог Закону України «Про телебачення і радіомовлення». Як відомо, контроль за дотриманням телерадіоорганізаціями чинного законодавства, нормативних актів та умов ліцензії покладено на Національну раду з питань телебачення і радіомовлення.

П'ятий мікрофон

І закони переглянути, і селу допомогти

Колектив херсонських комбайнобудівників просить депутатів вважати за першочергове завдання розв'язання питань фінансування сільського господарства, надання з державного бюджету коштів для цієї галузі. Впевнені, що для пожвавлення економічних процесів в Україні новому парламентові слід переглянути усі раніше прийняті закони і змінити їх на користь виробників.

За дорученням колективу ХОРТЕНКО, генеральний директор.

Херсон.

Подолаємо кризу з допомогою винахідників

В Україні склалося катастрофічне становище з винахідництвом. Наші законотворці замість того, щоб сприяти розвитку винахідництва, заважають йому, вилучивши з чинних законів ті мізерні пільги, котрі стимулювали використання винаходів у виробництві. Приміром, депутати Верховної Ради минулого скликання скасували пільгове оподаткування підприємств, що створюють і впроваджують новації. Хоча ця пільга, на думку Держпатенту України, сприяла активізації винахідництва в нашій державі.

Все це не може не хвилювати. Бо лише впровадження нових технологій і техніки на рівні винаходів дасть змогу нашій країні подолати економічну кризу. Але для цього потрібна сприятлива для винахідництва база, розроблена зацікавленими і компетентними людьми. Над цими питаннями й слід поміркувати нашим новим парламентаріям.

Леонід АРИСТ, заслужений винахідник України, академічний радник Міжнародної інженерної академії.

Дніпропетровськ.

Не перетворюйте свою роботу на шоу

Народ України покладає великі надії на новообрану Верховну Раду. І чекає від неї конкретних дій, спрямованих на поліпшення економічної та соціальної ситуації в державі. Суспільство повинно відчути появу дійсно нового вищого законотворчого органу. А парламентаріям, у свою чергу, слід усвідомити, що в їхній роботі усе важливе: і те, як ведуться засідання, і як проходить обговорення законів та постанов, і як звертаються депутати одне до одного... Не перетворюйте роботу парламенту на шоу.

В. ЛИТВИН, юрист.

Чернігів.

Професія — ошуканець

Інфляційні процеси спричинили масову появу небезпечного для держави заняття — обдурювання людей. Адже через спритних ділків Україна втрачає чималі кошти. Доки це триватиме? Робочу людину скрізь ошукують. Переконаний, що ми не виліземо із злиднів, доки житимуть нетрудові люди, котрі, завдяки нашому законодавству, тягнуть гроші з громадян і держави.

Іван ГРЕЧКО, пенсіонер.

Знам'янка Кіровоградської області.

Продиктовано в номер

Директор ФБР США продемонстрував «новий розпізнавальний знак» у вигляді двох скріплених прапорів

В Україні вперше побувала найвища службова особа Федерального бюро розслідувань США — шеф цього відомства Луїс Фрі у супроводі високих чинів федеральних правоохоронних органів.

Те, що національно самолюбні американці чергову річницю незалежності своєї країни зважили за необхідне відзначити працею в Україні (Луїс Фрі навіть начепив на лацкан свого піджака значка з зображенням американського й українського прапорів), зайве підтверджує увагу, котру проявляють до нас США.

Американці занепокоєні зростанням транснаціональної злочинності, зокрема об'єднанням зусиль «есендівської» мафії з італійською, намаганням злочинного світу добратися до ядерної зброї, використанням території України як транзитної для переправлення наркотиків тощо.

Під час візиту підписано спільне комюніке про співпрацю правоохоронних органів обох країн.

З розбратом вибори не виграють

На прес-конференції, яка відбулася в приміщенні Волинської крайової організації Народного Руху України, її керівник Олександр Харченко роз'яснив позицію місцевих рухівців щодо участі у повторних виборах Президента України. Він однозначно висловив підтримку нинішньому Президенту України Леоніду Кравчуку. В цей час на мітингу біля облдрамтеатру в Луцьку, який організували керівники місцевого УРП, теж було підтримано Леоніда Кравчука.

А от щодо виборів мера Луцька з двох кандидатур, котрі вийшли до другого туру голосування, — Антона Кривицького і Анатолія Похи, позиція луцьких урпівців була не така тверда. Мовляв, добре буде, якщо ці вибори й не відбудуться, і голову міської Ради не оберуть. Лідер УРП Геннадій Кожевников заявив: «Восени ми самі візьмемо владу...» Олександр Харченко заяву Кожевникова пояснив так: «Кожевников хоче стати головою Луцької міської Ради, про це він сам мені заявив...»

Отже, демократичні сили Волині — неодностайні: під час передвиборних кампаній чи не кожен керівник хоче, щоб правда починалася саме від нього. Але розбрат — це завжди поразка.

Дружина Назарбаєва побувала на Луганщині, щоб облити себе з цебра холодною водою

Так, виявляється пані Назарбаєва палка прихильниця вчення Порфирія Корнійовича Іванова. І тому вона вирішила відвідати село Оріхівку Лутугинського району, де народився Учитель, хутір Верхній Кондрючий Свердловського району, де він побудував Дім здоров'я.

Як розповідає луганка, пропагандистка вчення Порфирія Іванова Елла Змушко, поряд з дружиною Назарбаєва постійно перебували дві жінки і два чоловіки, певне — охоронці, а також міліціонери. Пані Назарбаєва розповіла, що хвора на якусь складну хворобу. Нічого їй не допомагало. І тільки після того, як вона стала зміцнювати здоров'я за системою Іванова, відчула значне полегшення.

Туркам кордон не писаний

У територіальних водах України вже вдотре у цьому році виявлено турецьких рибалок, що незаконно ловили чорноморську камбалу. Раніш вони поставили в районі нагулу риби сіті, а тепер ось вирішили вибрати з них вилов, та були спіймані українськими прикордонниками на гарячому. Шхуну, зрозуміло, затримали, її власникові доведеться відповідати за браконьєрство в чужих водах. У сітях виявлено не тільки велику кількість камбали, а й два десятки дельфінів.

Замахи на журналістів. Хто захистить?

На жаль, Донеччина вже звикла, що в цьому регіоні більше, ніж будь-де, грабують, убивають, мало не щодня стріляють. Почали з комерсантів, продовжили щодо кандидатів і депутатів, нарешті дійшла черга і до працівників засобів масової інформації.

Для мене, скажімо, залишається загадковим самогубство власкора «Комсомолки» Віктора Косяка, який чесно і з болем писав про Україну, Донбас, шахтарів. Не все ясно і в загибелі досить сміливого й цікавого репортера однієї з місцевих телекомпаній. А ще були погрози на адресу кількох кореспондентів республіканських газет, цькування місцевих «писак»-правдолюбців, тих, хто на повен голос говорить про неподобства у нашому житті, вказує на тих, хто винен у цьому.

Але те, що сталося недавно, переповнило чашу терпіння місцевих журналістів. Секретаріат Донецької обласної організації Спілки журналістів України висловив рішучий протест проти переслідувань журналістів, замахів на їхнє життя.

А річ у тім, що одного дня о 10 годині ранку до службового кабінету редактора багатотиражки «Костянтинівський хімік» Любові Земськової вдерлися двоє невідомих і по-звірячому побили її. За свідченням колег, Земськова — сміливий і рішучий журналіст, неодноразово на сторінках місцевої преси порушувала найважливіші для Костянтинівки питання, а як депутат принципово виступала на сесіях міської Ради народних депутатів.

Не так давно у тій же Костянтинівці постраждав інший журналіст — Ігор Колесников, дописи якого добре відомі читачам обласної «Донеччини», інших газет. Нападників і досі не знайшли.

Обласна філія СЖУ висловлює сподівання, що УВС Донеччини допоможе міліції Костянтинівки розкрити обидва злочини, забезпечити правовий захист журналістів, які виконують свій професійний і громадянський обов'язок. У заяві нагадується, що «честь і гідність, недоторканність журналіста охороняється законом». Так, в усякому разі, написано у ст. 43 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні».

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

Укоротили дорогу

Дорога республіканського значення, яка пролягає через Первомайськ Луганської області, стала на 15 кілометрів коротша. Саме такий гак робив автотранспорт до того, як 24 червня у Первомайську урочисто відкрили міст через річку Лугань і транспортний шляхопровід через залізничні колії. Це значно заощаджує робочий час і пальне.

Споруда, як на наш складний час, грандіозна. Зводили міст п'ять років, і за нинішніми цінами це коштувало близько 150 млрд. карбованців. Сьогодні за таке будівництво місто навіть не взялось би. Але і в цьому році генпідрядники — Брянківське управління «Шахтобудмеханізація» та горлівський мостозагін № 33, субпідрядник — Брянківське управління вантажного транспорту — виконали роботи на 25 млрд. карбованців.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Влада підтримала цілительку

Живе в селі Лопушній Вижницького району народна цілителька Олена Артемівна Мізіна. Вона прославилася на Буковині і далеко поза її межами тим, що розробила власну методику лікування дітей з церебральним паралічем. Жінка використовує не хімічні препарати, а цілющі карпатські трави, настої та відвари їх, масаж. До знахарки привозять навіть тих дітей, яким не змогли зарадити у всесвітньовідомому реабілітаційному центрі в Угорщині.

А що Олена Артемівна не має відповідних умов для надання медичної допомоги хворим дітям, голова Чернівецької обласної Ради народних депутатів Іван Гнатишин вирішив подбати про це. Талановита цілителька одержить приміщення і очолить центр з реабілітації хворих на церебральний параліч.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Трагедія на полігоні

Ця сумна звістка шокувала закарпатців: від вибуху на одному з військових полігонів поблизу Ужгорода загинуло четверо підлітків, одна дівчина в тяжкому стані перебуває в лікарні. А сталося ось що. Група ровесників, серед них двоє дівчат, знайшли бойовий танковий снаряд і вирішили влаштувати феєрверк. З гумової шини та сміття розпалили багаття. Але поки бігли до схованки, над полігоном прогримів вибух надзвичайної сили.

Через день таку саму «допитливість» проявив учень одного з ПТУ Великоберезнянщини Сергій Б. Знайшовши в лісі поблизу села Жорнави невідомий предмет, він вирішив заглянути до нього всередину. І став інвалідом на все життя. А ще раніше знайшов бойову кулю юний ужгородець. При спробі «знешкодити» її теж дістав поранення. Під час будівельних робіт по вулиці Фізкультурній викопали снаряд комунальники. І такі повідомлення, на жаль, непоодинокі.

Розпочалися літні канікули. За нинішньої дорожнечі путівок у табори багато підлітків змушені скрашувати свій відпочинок «диким» дозвіллям. Нам, дорослим, потрібно пильніше придивитися, де проводять вільний час наші діти. А компетентним органам не завадило б ужити заходів, щоб на місцях «тренувань» військових не залишалися смертоносні «сюрпризи». До речі, з поінформованих джерел стало відомо, що такі бойові снаряди можуть бути в озерах поблизу Охриці (Ужгородський район). Чи не треба б їх вчасно знешкодити, не чекаючи нової біди?

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Терориста остудили холодним душем

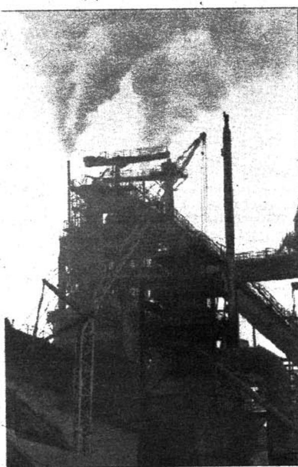
У Черкаській міській поліклініці № 1 серед білого дня невідома особа захопила в заложники жінку-лікаря, медсестру і одного пацієнта. Зачинившись у кабінеті, терорист обклав заложників пластиковими пакетами, наповненими бензином і, погрожуючи запальним пристроєм, зажадав негайної зустрічі з представниками влади. Натомість до поліклініки прибула оперативна група Соснівського райвідділу міліції та пожежники. Через заложницю терорист подав список своїх вимог: за шахрайство екстрасенсів, в яких лікувався, за недопоставку пошти з 1987 року та інше марення — сплатити компенсацію у 50 тисяч американських доларів. У разі невиконання вимог він підпалить заложників...

Водяним ударом з брандспойту пожежники збили терориста з ніг, а далі все було справою рук групи захоплення старшого оперуповноваженого майора Миколи Косенка (до речі, кандидата в народні депутати України). За кілька хвилин 58-річний житель села Геронимівки Черкаського району, а саме ним виявився терорист, був уже в слідчій камері.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Який дух — така й духовність...

Така і перспектива

Яким духом віє від хімічних та металургійних підприємств з вихлопних труб наших автомобілів? Звісно — тяжким. І не лише в переносному розумінні. Приміром, у Кривому Розі ще недавно промисловість щороку «викидала» на кожного мешканця понад тонну шкідливих речовин. Останнім часом, щоправда, шкідливих викидів меншає. Певне, через спад виробництва.

Кажуть, досі за виробництвом немає належного і цілком незалежного контролю. Та й нормативи викидів для всіх підприємств встановлено зовсім недавно. Проте ще від Мойсея людству дано «норми» на всі випадки життя. Якщо вони увійшли до серця людини, і вона їх дотримується, кажуть про її духовність. А інакше — заради матеріального благополуччя чи то озброєння з цехових жертовників здіймаються клуби смердючого диму. Та чи до вподоби таке куріння Богові? Тому й не маємо бажаного добробуту, бо, мабуть, забули, що шлях до нього — через відродження Духу.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Кому полуниці?

Полуничне поле в Старовижівському районі, що складається з індивідуальних ділянок мешканців сіл, займає в цьому році понад 300 гектарів. Вирощують поліщуки полуниці на ділянках, не придатних для потреб сільськогосподарських культур. На колишніх пустирях урожай ягід видався на славу. Буде зібрано майже три тисячі тонн полуниць. Такому врожаєві тільки б радіти. Але проблема — як збути вирощені ягоди, кому їх продати? Два цехи з переробляння ягід, що має район, можуть переробити лишень 800 тонн. І це за умови, якщо буде кредитування і визначено ринок збуту. Бо це з минулорічного врожаю в районі зберігається майже 300 тонн полуничного пюре. Кондитерські фабрики його не купують, заготконтори полуниць не заготівлюють... Як сказав начальник управління сільського господарства і заготівель району Леонтій Кудацький, до нього щодня звертаються люди з благанням: кому продати полуниці. А декотрі пропонують віддати вирощені врожай солодких ягід задарма, щоб не пропав на полі. А тим часом у магазинах полуниць для продажу нема. Ось так ми й господарюємо.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Крани для терміналу

Фінська фірма «Коно», добре знаючи якість мостових, контейнерних і козлових кранів, що їх виготовляють на Запорізькому енергомеханічному заводі, обрала собі в партнери саме це підприємство. І підписала з ним контракт на виготовлення трьох контейнерних кранів для терміналу Іллічівського морського порту.

Володимир ДУПАК.

Запоріжжя.

Американські маршрути «Авіаліній України»

Національний перевізник — авіакомпанія «Авіалінії України» — здається, всерйоз узялася за освоєння американського континенту. Якщо три роки тому подією був один рейс на тиждень до Нью-Йорка, то нині Іл-62 курсує туди щомісяця 12 разів. Незабаром такі польоти здійснюватимуться п'ять разів на тиждень. А недавно відкрито повітряне сполучення до Вашингтона і Чикаго.

Рейс до столиці США став подією не лише для авіаторів України, а й для їхніх американських колег. Адже «Авіалінії України» перші серед країн СНД «перекинули» повітряний міст до Вашингтона. Тому зустрічати гостей прийшов генеральний директор управління аеропортом Даллас Джім Уайден. Він назвав цю подію історичною для обох країн.

І хоча між Україною і США існує міжурядова угода про здійснення авіаперевезень, проте реалізація її — справа надзвичайно складна. Мало того, що американські закони жорсткі для «пришельців» і спрямовані насамперед на захист інтересів цієї країни, так чимало часу забирає ще й формування громадської думки. Авіакомпанія, яка бажає працювати на американському ринку, зобов'язана повідомити про це у пресі. До речі, громадяни надзвичайно свідомо ставляться до таких повідомлень і активно обговорюють їх. І якщо, скажімо, котрийсь з обивателів мав нагоду мандрувати рейсом цієї авіакомпанії і йому щось там не сподобалося, то його негативна думка може вплинути на прийняття рішення американськими авіаційними властями.

Представник «Авіаліній України» у США і Канаді Микола Кравець розповідав мені, яка це марудна, копітка і дорога справа — створення реклами, пошук «своїх» пасажирів, створення для них такого сервісу, щоб їм захотілося літати не на «боїнгах», а на хоч і безпечних та надійних, але вже не таких сучасних Ілах. Якщо в сервісі навряд чи щось уже можливо вдосконалити, то в українських рейсах є одна, але дуже істотна перевага: вони здійснюють безпосадочні рейси через Атлантику, що на кілька годин скорочує час мандрівки. А це означає, що київські рейси обиратимуть насамперед бізнесмени.

Крім того, «Авіалінії України», враховуючи інтереси нашої діаспори, почали здійснювати рейси з Нью-Йорка ще й до Івано-Франківська.

Звичайно, перший рейс, та ще й до столиці США, — свято для авіакомпанії, адже зміцнюється її імідж. І, незважаючи на те, що політ цей був не комерційний, а свого роду прем'єрний, на зворотний

шлях усе ж знайшлося майже 20 пасажирів. А на наступні рейси, як повідомив представник «Авіаліній України» в Нью-Йорку Андрій Ращук, уже зарезервовано майже всі місця. До речі, Андрій після кількарічного навчання у США тільки-но розпочав тут свою трудову діяльність.

Серед тих, хто готував цю подію, був і президент компанії «Ейр Юкрейн-Америка» Лаврентій Газарян — генеральний агент з резервування і реалізації квитків на українські рейси. Вклавши у справу два мільйони доларів, Лаврентій нині трудиться в поті чола, щоб не лише повернути капітал, а й примножити його, заробляючи валюту і для України.

А заробляти її дедалі важче. Адже наші надійні роботяги Іл-62, Ту-134, Ту-154 хоч і справно несуть службу, проте потроху старішають, а заміни їм в найближчому майбутньому не передбачається. Урядовці, котрі, як правило, літають інавгураційними рейсами, лише руками розводять: на нову техніку бракує валюти. «Авіалінії України» хоч і заробляють її, проте самотужки з цією проблемою не справляються.

Але ж компанія — державна і працює на престиж держави. Тож нині слід говорити про державну політику щодо розвитку національної авіакомпанії, зазираючи хоч трохи в майбутнє, керуючись стратегічними міркуваннями.

Адже вже нині «Авіалінії України», здійснюючи рейси до 24 зарубіжних аеропортів, намагаються вижити в жорсткому світі міжнародної конкуренції. Заробляючи кошти на власний розвиток, компанія відшкодовує збитки на внутрішніх рейсах.

А найближчим часом географія польотів значно розшириться. У програмі — освоєння маршрутів до Лос-Анджелеса, Майамі, Анкориджа, Сан-Франциско, провадяться переговори про регулярні рейси до Канади. І не таємниця, що не лише компанія «Авіалінії України» ламає мізки над тим, чим би ще привабити пасажира на свої маршрути, — конкуренти теж не дрімають. І щоб перемогти у цій боротьбі, недостатньо вже горілки з перцем і чарівних усмішок українських бортпровідниць...

На прийомі, який влаштувало посольство України на честь інавгураційного рейсу «Авіаліній України» до Вашингтона, серед гостей було чимало представників української діаспори. Тому, що ці рейси здійснюватимуться, немало посприяли і вони, добиваючись і від представників авіакомпанії, і від посольства відкриття повітряного сполучення Київ—Вашингтон. Вони ж будуть і пасажирами цих рейсів, чим трохи й пишаються: таким чином теж підтримують далеку Батьківщину...

А що Вашингтон? Столиця — вона і є столиця, що про неї розповідати? І Білий дім на місці, і стрижений газон при нім, і вся їхня американська розкіш, до якої нам поки що як до неба. Але ж якесь місце ми на їхньому святі уже зайняли: в аеропорту Даллас з'явилася вивіска: «Ейр Юкрейн», що не так уже й мало...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Київ—Вашингтон—Київ.

Продиктовано в номер

Боротьба триває

Оголошено офіційні підсумки підрахунку голосів у виборах Президента Білорусі. Як і передбачалося, лідером залишився Олександр Лукашенко. Його кандидатуру підтримали 2 646 140 виборців, або 44,82 відсотка від числа внесених до списків для голосування. Нинішньому Голові Ради Міністрів В'ячеславу Кебічу вдалося набрати 1 023 174 голоси (17,33 відсотка). Лукашенко й Кебіч продовжать боротьбу за президентський пост у другому турі виборів, що відбудеться 10 липня.

Вибори президента вперше

У Бурятії відбулися вибори першого президента цієї республіки. У волевиявленні брала участь майже половина виборців від облікового складу. Переважну більшість голосів отримав Голова Верховної Ради Бурятії Леонід Потапов. Він також є депутатом Ради Федерації Росії.

У чорноморських держав — спільний банк

У Тбілісі відбулася зустріч міністрів закордонних справ країн—членів економічного співробітництва чорноморських країн (ЧЕС). Підписано угоду про Чорноморський банк торгівлі і розвитку, що є значним внеском до процесу розвитку чорноморського економічного співробітництва.

Також прийнято рішення щодо створення робочих груп з енергетики, туризму, науки й техніки.

Посаду голови ЧЕС, згідно з правилами ротації, обійняв міністр закордонних справ Греції К. Папуліас.

Терористичний акт? Ні, дорожня пригода

Прес-служба Ліберально-демократичної партії розповсюдила повідомлення про те, що на її голову Володимира Жириновського, який повертався з Калузької області із зустрічі з виборцями, було вчинено напад і що в результаті цього терористичного акту охорона лідера ЛДПР одержала серйозні поранення, постраждали водії, понівечено машини, а один з терористів загинув.

Невдовзі надійшло спростування ДАІ МВС Росії. За заявою начальника ДАІ генерал-майора Володимира Федорова, сталася звичайна, спричинена помилкою одного з водіїв, дорожньо-транспортна пригода, що нічого спільного з замахом не має.

Подорожчання в новій валюті

1 липня запам'ятається мешканцям Узбекистану не тільки введенням національної валюти, але й тим, що поїздки в метро і автобусі подорожчали удвічі.

Уряд республіки ухвалив також рішення щодо збільшення роздрібних цін на автобензин, реалізовуваний населенню. Це робиться, сказано у постанові Кабінету міністрів, у зв'язку із зростанням цін на паливні ресурси, що триває, а також з метою забезпечення стабільної роботи пасажирського транспорту.

З метою заощадження паливно-енергетичних ресурсів уряд Узбекистану розробляє програму переведення автотранспорту з рідкого палива на зріджений природний газ, будівництва газозаправних станцій.

Неапольська зустріч «сімки»

У політичній дискусії на майбутній зустрічі «сімки» в Неаполі Президент Росії Б. Єльцин братиме участь не як гість, а як повноправний партнер, заявив помічник Президента США з національної безпеки Е. Лейк.

За підсумками роботи зустрічі буде прийнято політичну декларацію. В документі знайде відображення позиція учасників наради з таких проблем, як ситуація в КНДР, у Боснії, на Близькому Сході, ефективність дії міжнародних санкцій щодо Іраку, Лівії та Гаїті тощо.

На слуханнях у сенатському комітеті з закордонних справ конгресу США держсекретар У. Крістофер заявив про те, що адміністрація Клінтона вважає: підтримка реформ у Росії та інтеграція цієї країни до співробітництва західних держав — це найкращий внесок, який можуть зробити США в забезпечення своєї безпеки.

В парламентах світу

Під судом — політичний суперник

У грецькому парламенті позбавлено депутатського імунітету екс-прем'єра і колишнього лідера консервативної партії «Нова демократія» К. Міцотакіса. Його чекає суд. У той час, коли консерватори були при владі, він дозволяв підслуховувати телефонні розмови нинішнього прем'єра і лідера соціалістичного руху ПАСОК А. Папандреу. Соціалісти та комуністи, яких у парламенті більшість, настроєні рішуче проти колишнього лідера «Нової демократії». Свого часу консерватори позбавили депутатської недоторканості А. Папандреу і відправили його під суд.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Страйки

Маленька, але перемога

Тиждень протесту в столиці Румунії організували нещодавно місцеві профспілки. Понад 3500 страйкарів прийшли на мітинг на майдан «Вікторія». «Ми будемо тут доти, доки уряд не розв'яже наші проблеми», — заявив лідер профспілок «Альфа» Богдан Хосу. Урядовий будинок був оточений кордоном поліції та підрозділами боротьби з масовими безпорядками. Прем'єр Ніколає Вакароу відмовлявся вести переговори, поки страйкарі не залишили майдану.

Уряд частково задовольнив вимоги профспілок, зокрема пообіцяв щоквартально індексувати зарплату на 8,3 відсотка і терміново внести на розгляд до парламенту законопроект про регулювання стосунків між робітниками та роботодавцями.

Василь ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ.

Краще раз побачити...

Українська туристична фірма «Червона рута», яка щоліта організовує круїзи Дніпром для гостей з-за кордону, і редакція української програми «Контакт», що працює на телебаченні м. Торонто (Канада), провели конкурс «Подорож в Україну». В ньому взяли участь понад 50 школярів США і Канади з українських сімей. Хлопці й дівчата мали подати до української редакції 60-секундний сюжет з власним баченням України. Складність завдання полягала в тому, що про батьківщину своїх прадідів більшість знала з книжок і розповідей батьків.

Три місяці тривав цей цікавий творчий конкурс. Ведучий програми «Контакт» Михайло Лучка разом із журі визначив кращі роботи. Вони були у 11 українців з Канади і 9 — з США.

Президент компанії «Червона рута» Юрій Соколов домовився з президентом компанії «Авіалінії України» Леонідом Погребняком про те, щоб переможцям конкурсу видали безплатні квитки на авіарейс до Києва. Так у конкурсу «Подорож в Україну» з'явився ще один спонсор.

... Зі щасливими дітьми я зустрівся вже на борту теплохода «Генерал Ватутин», який готувався відправитися за маршрутом Київ — Канів — Кременчук — Запоріжжя—Херсон—Євпаторія—Севастополь—Одеса—Київ. Наші гості вже оглянули найвизначніші місця столиці України й перебували під враженням від Києво-Печерської лаври, Софійського собору, схилів Дніпра.

— Діти перший раз приїхали до України, — сказав Михайло Лучка. — У школі ми вчили її історію і тепер маємо можливість подивитися на те, про що читали у книжках, чули від бабусь і дідів. Україна — чудова країна!

Це саме повторили діти зі США та Канади після повернення до Києва. Майже три тижні вони жили нашим життям, подружилися з ровесниками з Ізмаїлу, з якими проводили на борту теплохода конкурси, брали участь у спільних святах, відвідали музей Т.Г. Шевченка у Каневі, оглянули козацьку Хортицю, відпочили в Криму.

Повернувшись додому, до США і Канади, учасники конкурсу зможуть розповісти про Україну багато більше, ніж знали місяць тому. І, звичайно, родинні відеотеки й фотоальбоми поповняться цікавими знімками, сюжетами.

Як сказав президент компанії «Червона рута» Юрій Соколов, конкурс «Подорож в Україну», можливо, стане традиційним. У всякому разі «Червона рута» готова його переможців відправляти у подорож головною річкою нашої країни.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Майбутній образ культури твориться сьогодні

Хоч і важко нам усім нині, але культура живе. Навіть більше того — розвивається. Як і чому? Про це йдеться у розмові нашого кореспондента з міністром культури України Іваном ДЗЮБОЮ.

— Україна перебуває у важкому економічному становищі. Катастрофічний спад виробництва, матеріальне зубожіння одних, збагачення інших... Політична аморфність. Щось дуже порушилося у звичному ритмі життя. Чи означає це, що й культура обов'язково занепадатиме, руйнуватиметься? Адже держава не в змозі зараз фінансувати її в потрібному обсязі.

— Хоч би як ми нарікали на наше життя, є в ньому й великі стімули. Духовне розкріпачення, політична свобода, творча розкутість. Хоч ми цього не помічаємо — в тому сенсі, що не цінуємо, бо вже звикли, бо такий стан речей нормальний і так повинно бути, — але це могутній фактор. І все ж прикро, що ті галузі культури, мистецтва, які потребують великих капітальних вкладень (вони трималися на державному фінансуванні), гостро відчувають економічну кризу. Тут справедливі нарікання на державу. Але це тільки один бік справи.

Часто невтішна ситуація пояснюється досить просто: хтось там в уряді чогось не розуміє. Ми звикли так пояснювати практично всі наші негаразди. Я б не сказав, що це вичерпне пояснення. Можна говорити, що є недостатня увага до культури, недостатнє розуміння її значення, широти цього поняття. Та якби тільки до цього все зводилося, то ситуація була б менш драматична, простіша. Тут інше — об'єктивні реалії — фінансові, економічні труднощі справді дуже великі. Коли елементарно немає грошей платити, скажімо, шахтарям, металургам, бібліотекарям, артистам тощо, то дуже важко наполягати навіть на фінансуванні якихось великих культурних, мистецьких заходів. Хоч ми й наполягаємо і потроху добиваємося.

І це ще не все. Треба сказати, що в світі жодна держава не утримує такої кількості закладів культури, не фінансує такої величезної кількості акцій, як наша. Іноземні колеги дивуються, як за такої бідності нам усе ж вдається утримувати цей тягар?

— А як у них?

— У цивілізованому світі держава робить певний внесок на культуру, хоч, скажімо, на утримання музеїв, театрів — драматичних, оперних, як правило, виділяються значні кошти. В основному скрізь культурі допомагають спонсори, меценати, різні компанії. Чому? Бо там є законодавство, яке оберігає тих, хто підтримує, забезпечує культуру. І от парадокс. Наші законодавці, урядовці люблять посилатися на цей зарубіжний досвід, мовляв, правильно, добре. Але ж давайте створимо такі нормативи, щоб і наша культура могла знайти собі такі джерела фінансування. На жаль, поки що цього нема. Більше того, у нас культура обкладається такими ж податками, як і сфера народного господарства. Це ж безглуздя! Стягують податки з театрів, з усіх закладів культури, з тих невеличких підприємств, що виготовляють реквізит, освітлювальну апаратуру. А тоді йдемо і просимо частину цих коштів повернути нам. Ясно, що фінансова скрута така, що здирають звідусіль наскільки можна максимально. Але щодо культури, то це свого роду самогубство. Завод можна відбудувати, духовність відновити дуже важко. Тобто нашкодимо культурі сьогодні — знищимо можливість жити завтра. Досить драматична картина.

Іван ДЗЮБА: «Наш час трохи недооцінюють. А це час політичного розкріпачення, свободи творчості».

— Іване Михайловичу, однак і в нас є спонсори, меценати...

— Підприємництво у нас тільки-но народжується. Підприємці ще не дуже багаті культурно. До української культури у багатьох з них досить прохолодне ставлення, значною мірою вони орієнтуються на російську. Це одна тенденція. Друга — багаті люди й фірми не завжди мають добрий смак. Іноді вкладають гроші в таке, що за голову хапаєшся. І третє, найголовніше: зовсім не розроблено законодавство. Спонсорів, меценатів не підтримуємо, не створюємо їм належних умов для добродійництва. Навіть про моральні стимули не дбаємо. Хоч і маємо справді приклади самовідданого служіння культурі людей бізнесу. Скажімо, в Луцьку є чудовий чоловік. Він уже чимало доброго зробив і на Волині, і в Києві. Був у нього блискучий проект порятунку вітчизняної кінематографії, яка гине. Для цього він просить певну суму пільгового кредиту, який пустить в оборот на своїх підприємствах. А прибуток поверне для розвитку кіно. Один він міг би його врятувати! Так, кредиту не дають. На що завгодно дають, а тут — немає. І якісь побоювання, нерішучість.

— Скажіть, будь ласка, що вам приносить найбільше задоволення у вашій роботі у цей складний, невизначений час?

— Коли вдається провести добру мистецьку акцію, врятувати існування художнього закладу, підтримати той чи інший творчий колектив. Коли бачу, як віддано працюють в областях, райцентрах чудові люди. За цих важких умов вони на добротному рівні підтримують роботу бібліотек, музеїв. Ці люди менше плачуть, а більше дбають про культуру, вкладають у неї всю душу.

За цей час — і то наше велике досягнення — ми не втратили жодного мистецького колективу, жодного культосвітнього закладу. Все зберегли, хоч і нелегко це робити. Більше того, протягом цих двох років відкрили чотири національних заповідники, прекрасну бібліотеку в Полтаві, у Миколаєві — український музично-драматичний театр.

— Перепрошую, Миколаїв і український театр... Побутує думка, що це зросійщена область. Чи приживеться він там?

— Таке уявлення неточне. На відкриття театру в Миколаєві стільки народу зійшлося, що не знали, куди вмістити. На місяць наперед у них аншлаг був. Та й узагалі, то не зовсім правильно, що наші південні та східні регіони далекі від національної свідомості. Я багато їздив по цих областях, і скрізь, особливо в бібліотеках, люди просять українських книжок — з історії, культури тощо. Кажуть: «У нас великий попит». Так, цей попит поки що нелегко задовольнити, але народ повертається до своїх коренів, до національної культури, і цього не можна заперечувати.

— Як ви вважаєте, Іване Михайловичу, чи можна розраховувати в плані насичення книжкового ринку на оті, так би мовити, альтернативні видавництва, яких останнім часом виникло чимало в Києві та й інших містах?

— Справді, оті величезні державні підприємства- видавництва сьогодні не всі ефективні. А малі, сучасні — ефективні, і їх треба підтримувати, бо комерціалізація й тут завдає небезпеки. Власне, українська книжка може бути збиткова, хоч і вкрай необхідна. Та держава мала б стимулювати діяльність тих, хто працює на духовність, на майбутнє нашої держави.

— Чи не здається вам, що форма управління культурою — громіздка, неповоротка і що вона досі заважає працювати динам[illegible]но, по-сучасному. Тобто я хо[illegible] сказати, що наша культура розірвана практично на шматки між різними відомствами й кожне керує нею відповідно до власного рівня культури, свідомості...

— Так, тут є проблема, вона полягає в тому, що різні міністерства, відомства так чи інакше володіють своєю — більшою чи меншою — «ділянкою» в культурі. Це міністерства — сільського господарства, молоді й спорту, оборони, освіти, а також профспілки тощо. Взаємодія між ними епізодична, стихійна. Це веде до неузгодженості у культурній політиці взагалі, у справі фінансування. Ми провели нарад[illegible] представниками всіх цих відомс[illegible] домовилися про розробку спільних довгострокових культурних програм, а також про створення координаційної ради для полагодження наших справ. У перспективі думаємо порушувати перед урядом питання, щоб або розширити функ[illegible] Мінкультури у справі формування саме культурної політики і координації діяльності всіх закладів культури, або, якщо такий варіант не влаштує, то створити таку раду, котра регулювала б відносини у всій сфері культури.

— І останнє запитання. Якою вам бачиться культурна політика України недалекого майбутнього?

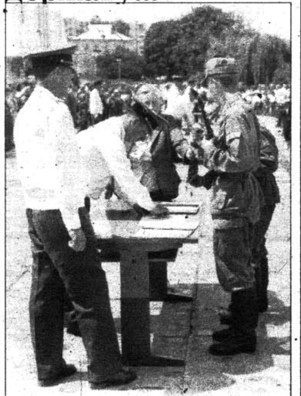
— Нині чимало йдеться про пошуки втраченої самобутності нашої культури. Мені здається, що доречніше говорити про творення нової самобутності на основі збережених та віднайдених, колись втрачених, елементів. Причому цю самоб[illegible]ність варто шукати не лише у вла[illegible]ному історичному та геополітичному просторі, а й у культурній свідомості світового надбання. Найплідніший шлях до утвердження національної самобутності, очевидно, пролягає через універсалізацію власного досвіду, що інтерпретується національним буттям, а це може бути зрозумілим і важливим для всього світу. Тобто йдеться про універсальну культуру в широкому діапазоні національно-унікальних форм вираження, що збагачують загальнолюдську культуру.

— Дякую за розмову!

Записала
Людмила БАРАНЕВИЧ.

«Урочисто клянуся захищати Українську державу...»

У центрі Черкас, біля підніжжя Пагорба Слави, відбулася святкова церемонія складання військової присяги новобранцями Черкаського гарнізону. Привітати юних захисників Батьківщини, котрі присягнули на вірність народові України, прийшли керівники області й міста, ветерани Другої світової війни, студентська молодь, школярі. Наймолодші учасники зворушливого дійства — вихованці дошкільних дитячих закладів — підносили винуватцям торжества букети квітів. Лунали промови, слова напуття, військові марші і салют.

Особливо радісні для військовиків були привітання рідних, котрі приїхали на зустріч із синами з усіх куточків України...

На знімках: присягають призовники Черкаського гарнізону; по-солдатському стримано усміхається Валентин Парванчук: щойно його поздоровили з урочистою подією батьки і сестра, котрі приїхали з села Писарівки Ямпільського району, що на Вінниччині.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Фото Геннадія КОРНІЙЦЯ.

Пам'ять

Полеглим за нашу волю

Ідея спорудження в Луцьку такого пам'ятника належить місцевому художникові Миколі Кумановському. Адже саме Волинська дивізія Армії УНР і Волинська група Юрка Тютюнника були основними ударними силами зимових походів. А під час 2-ої світової війни саме на Поліссі було створено Українську Повстанську Армію.

Відомо, що раніше на Зелені свята тут відзначали день могил вояків — на честь борців за кращу долю України. І ці добрі народні традиції сьогодні відроджуються. Свідченням того є всенародна підтримка ідеї створення величного монумента — не лише на Волині, а й у діаспорі збирають кошти на нього.

Художник Микола Кумановський, скульптор Богдан Турецький та архітектори Яким Сеник і Леонід Герасим'юк уже розпочали роботу над практичним втіленням пам'ятника «Борцям за волю України».

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Медицина

Скарби цілющої «Збручанки»

Чи знаєте ви, що Україна — єдина у світі держава з унікальними запасами «Нафтусі»? Можна сказати, держава-монополіст. Але це, як і все інше, традиційно проходить повз нашу увагу. Мало того. Ми звикли вважати, що «Нафтуся» — це тільки всім відомий курорт Трускавець. А чи знаєте ви, що в останні роки зусиллями науковців нашого академічного Інституту геологічних наук відкрито нові багатющі родовища мінеральних вод типу «Нафтусі»? З'ясовується, невичерпні цілющі моря залягають на величезній території від Поділля до Буковини. За своїми якостями вони навіть переважають знамениті трускавецькі води. Скажімо, фізіологічна властивість незнаної ще «Збручанської нафтусі» вчетверо вища від трускавецької.

Ще 1986 року вчені-геологи В'ячеслав Шестопалов та Надія Мойсеєва разом з радіобіологами Інституту проблем онкології експериментально довели чудодійну здатність подільської «Збручанки» відновлювати кровотворні функції враженої радіацією кістково-мозкової тканини і виводити радіонукліди з організму. Це відкриття було запатентовано. Але досі залишилася нерозв'язаною складна проблема зберігання активних якостей «Збручанської нафтусі» протягом тривалого часу. Практично її можна було вживати лише на місці добування, бо через дві доби вода втрачала лікувальну здатність.

І ось — нове відкриття. На основі тривалих досліджень завідувачка лабораторії мінеральних вод Інституту геологічних наук АН України Надія Мойсеєва та її колеги Галина Крижко, Валентина Короленко, Володимир Нацик розробили надійний метод консервування води із збереженням усіх її якостей протягом кількох місяців. Це дає можливість використовувати «Збручанську нафтусю» не тільки на курорті. Тепер вона стає доступною для всіх, хто страждає хворобами нирок, печінки, жовчного міхура, цукровим діабетом та ожирінням. Особливо потрібна законсервована вода на територіях, уражених Чорнобильською катастрофою. Лікувальну «Збручанську нафтусю» вже консервують промисловим способом. За освоєння її масового випуску з ризиком для себе взявся відомий макіївський підприємець Віктор Іванов. Він затратив величезні кошти на обладнання в Гусятині та Чабарівці Тернопільської області двох поточних ліній, які вже працюють на повну потужність. Ось тільки проблема: хто, які торговельні сфери зможуть забезпечити безперервний продаж населенню унікальної цілющої води? Може, зацікавляться цим Міністерство торгівлі та Мінчорнобиль?

Петро ПЕРЕБИЙНІС.

Інформація про третій випуск акцій акціонерного страхового товариства «Терен»

I. Характеристика емітента

Акціонерне страхове товариство «Терен» засноване 13 лютого 1991 р. і зареєстроване Тернопільською районною Радою народних депутатів 27 лютого 1991 р.

Первинну емісію в розмірі 500 тис. крб. проведено в березні — серпні 1991 р. Вторинну емісію на суму 1 000 000 крб. здійснено в жовтні за рахунок прибутку товариства. Сплачений статутний фонд товариства становить 30 000 000 крб.

Органами управління товариством є загальні збори акціонерів і правління товариства.

II. Опис ділової активності

Товариство здійснює особисте і майнове страхування, страхування цивільної відповідальності і перестрахувальні операції згідно з ліцензію № 41/23, виданою Держкомітетом України у справах нагляду за страховою діяльністю 1 грудня 1994 року.

За три роки діяльності товариством укладено понад 100 тисяч договорів страхування. Товариство має 10 філіалів.

Розміри виплачених дивідендів: 1991 р. — 20, 1992 р. — 250, 1993 р. — 1400 процентів.

Кредиторської заборгованості та заборгованості перед бюджетом товариство не має.

III. Дані про емісію акцій

З метою розширення можливостей товариства в сфері страхування перестрахування та інвестування прийнято рішення про збільшення статутного фонду на 3 000 000 000 крб. шляхом випуску 150 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 20 000 крб. кожна. Загальна сума емісії — 3 000 000 000 (три млрд.) крб.

Емісія акцій третього випуску здійснюватиметься серією «Б» під номерами 000001 — 150000.

Власниками акцій АСТ «Терен» можуть бути юридичні й фізичні особи.

Акції другого випуску розміщуються правлінням товариства в м. Тернополі та його філіалами, а також фондовим магазином інноваційної філії «Дніпросервісбанку» в м. Дніпропетровську. Початок передплати 10 липня 1994 року, закінчення — 10 січня 1995 року.

Продаж акцій плановано за емісійною ціною з разовою оплатою в розмірі 100% їх вартості.

Право голосу під час участі в зборах дає пакет акцій кількістю 250 шт. на суму 5 000 000 (п'ять млн.) крб. для фізичних та 2500 шт. на суму 50 000 000 (п'ятдесят млн. крб.) — для юридичних осіб.

Дивіденди виплачують щорічно після затвердження загальними зборами результатів діяльності за звітний рік.

Виплата дивідендів здійснюється правлінням товариства за адресою: 282000, Тернопіль, вул. Винниченка, 8, тел. 03522-3-29-16.

IV. Чинники ризику

Всі, хто бажає придбати акції товариства, має враховувати такі чинники ризику:
нестабільну господарську ситуацію в Україні;
нестабільне фінансове законодавство України і високі податкові ставки платежів до бюджету.

Арбитражным судом Харьковской области возбуждено дело № 476/6—01 от 1.03.94 г. о банкротстве МП «ГАП».
Претензии кредиторов принимаются в течение месяца по адресу: 310035, г. Харьков, ул. Каштановая, 14.

Запитуйте — відповідаємо

Чи спить спокійно застрахований?

Людина, як і її майно, не застрахована від всіляких нещасть. Усі ми, як то кажуть, ходимо під Богом. Але навіть у горі ми можемо допомогти собі, попередньо застрахувавшись. Принаймні так стверджує перший заступник голови правління Національної акціонерної страхової компанії «Оранта» М.Я.ТРИГУБ. А звернутися до Миколи Яковича мене спонукали читацькі листи, в яких не лише запитання щодо роботи колишнього Держстраху, а й критика на його адресу, претензії до деяких інших страхових компаній. От, приміром, В.Кушнірук з Мелітополя, С.Холодний із Запоріжжя, А.Несміян із Вишгорода, що на Київщині, нарікають на те, що навіть сплачування за договорами страхування великих внесків не дає їм ніяких гарантій. Вони мають рацію?

— Ці нарікання необгрунтовані, — відповів Микола Якович. — Наші тарифи на традиційні види страхування, незважаючи на високий рівень інфляції в останні три роки, не тільки не зросли, а й навіть зменшилися на окремі види. Крім цього, значно розширено перелік страхових подій, за настання котрих виплачується страхове відшкодування. Інша річ, що у зв'язку зі значним знеціненням карбованця виплата відшкодування зазначеного в договорі не завжди відповідає сумі завданих збитків. Передовсім це стосується тих, у кого, приміром, нещастя сталося наприкінці дії договору. Потерпілому виплачується сума, обумовлена договором, а її розмір визначався, виходячи з цін, що діяли на час укладання договору страхування.

— Як же угнатися людині за інфляцією, як уникнути подібних розбіжностей?

— Уникнути цього можна передбаченням у договорі страхування інфляційної поправки. Таку можливість ми надаємо кожному. Договірна вартість майна з урахуванням інфляційної поправки дає змогу отримати таке страхове відшкодування, яке повністю покриє завдані збитки. Звичайно, тариф за таким договором трохи вищий. Однак договір можна укласти й на умовах часткового погашення страхового платежу, якщо, скажімо, протягом обумовленого періоду не сталося ніякої біди. Думаю, що це вагомий аргумент для тих, хто вважає, ніби розміри страхових внесків надто великі, а гарантії незначні.

— У листі до редакції А.Карповський із Дніпродзержинська, що на Дніпропетровщині, скаржиться на «Оранту». Мовляв, компанія наживається на людях, змушуючи їх, крім обов'язкового, оформляти ще й добровільне страхування.

— Не ми змушуємо, а життя. Відомо, що повнота страхового відшкодування залежить не тільки від обов'язкового договору, а й від добровільного. Приміром, за обов'язковим страхуванням відшкодовується лише 40 відсотків вартості знищеного будинку (за оцінкою органів бюро технічної інвентаризації), збільшеної на підвищувальний коефіцієнт у зв'язку з подорожчанням будівельних матеріалів і послуг. Наведу такий приклад. Якщо вартість будинку з урахуванням зазначеного коефіцієнта становить 50 млн крб., то відшкодування за обов'язковим страхуванням становитиме лише 20 мільйонів, себто 40 відсотків. Страховий платіж — 50 тисяч карбованців. Уклавши добровільний договір, людина не зазнала б таких збитків, бо їх відшкодовують повністю. Додатковий платіж при цьому становив би 105 тисяч карбованців. Погодьтеся, що за нинішніх цін на будівельні матеріали ця сума — символічна.

— В. Микильченко та В.Жванко з Говтви, що на Полтавщині, у квітні минулого року застрахували корову на 60 тисяч карбованців. На початку цього року тварина загинула. Страхагент повідомила, що їм сплатять лише суму, зазначену в договорі, себто 60 тис крб., без урахування інфляції. Чи правомірні дії страхагентства?

— Страхове відшкодування виплачується в розмірі тієї суми, що зазначена в договорі. Проте такої ситуації можна було б уникнути, якби при укладанні договору визначили реальну вартість корови, а також уклали додаткову угоду на різницю між реальною її вартістю та сумою, визначеною в попередньому договорі страхування.

Замість коментаря

Довіряючи — перевіряй

Говорячи про страхування, не можна обійти увагою і те, що до деяких новостворених акціонерних страхових компаній клієнти ставляться з недовірою. Одна з причин — недотримання зобов'язань, які беруть на себе компанії. На це, зокрема, вказують наші дописувачі І.Ахромеєв із Сіверськодонецька, що на Луганщині, В.Грабар із Луцька Волинської області, Н.Горошко з Нової Ушиці, що на Хмельниччині. Вони бідкаються, запитуючи, що робити за подібних обставин і кому ж довіряти? Адже обіцяють усі, а виконують обіцяне одиниці.

Зорієнтуватися нині справді важко. Тим більш довіритися. Бо якщо, приміром, раніше ми знали лише Держстрах, то тепер в Україні зареєстровано близько 400 страхових компаній, які наввипередки обіцяють клієнтові стільки вигод, що аж дух забиває. Звісно, хотілося б вірити кожній з них, але, на жаль, листи наших читачів засвідчують протилежне. Звичайно, свої права можна захистити в суді, але чи варто до такого допускати?

Висловити свою думку щодо попередження подібних випадків я попросила першого заступника голови Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю при Кабінеті міністрів М.МНИХА.

— Наш комітет, передовсім, здійснює нагляд за тим, аби страхові компанії були платоспроможними. У роботу компаній ми не втручаємося, бо це не входить у наші функції.

— Миколо Володимировичу, але ж компаній багато, і як обрати оту одну-єдину, яка тебе не обдурить?

— Усім охочим застрахуватися насамперед раджу поцікавитися, чи має та чи та компанія ліцензію на страхову діяльність та на які саме види страхування. Бо ліцензії видає наш комітет, а реєструють акціонерні компанії за місцем їх знаходження. Принагідно скажу, що з огляду на ті чи ті пункти Закону «Про страхування» ми інколи утримуємося від видач ліцензій. Здебільшого це стосується окремих видів страхування. Щодо вибору компанії, то людина мусить сама визначитися і вирішити, вигідне їй пропоноване страхування чи ні.

На цьому можна було б поставити крапку, якби... Якби всі страхові компанії відповідали своєму призначенню — соціальному захисту людини, а не мудрували над тим, як її обібрати.

Щоб не бути голослівною, наведу рядки з листа І.Ахромеєва з Сіверськодонецька: «У мене померла мати, яка була застрахована з ритуалу в «Ометі-Інстер». Згідно з договором, страхова компанія зобов'язувалася оплатити всі витрати, пов'язані з похованням. Проте компанія сплатила мені лише половину витрат, посилаючись на якийсь минулорічний наказ «Омети-Інстер».

Додати до цього щось важко. Останнє слово, звичайно, за судом. Однак напрошується запитання: чи можливе таке за ефективних, чітких законів та за їхньої дієвості?

Надія КУЗНЕЦОВА.

Спорт

Прощавай, Дієго! Прощавай, Аргентино!..

Хоч як прикро, але ці замітки доводиться починати з розповіді про трагічну подію. Ви, напевно, не забули, як в матчі групового турніру США — Колумбія (його виграли господарі — 2:1) м'яч у власні ворота «зрізав» захисник колумбійців Андрес Ескабар. Ця випадкова помилка мала невиправний наслідок: вона коштувала Ескабарові життя. Коли колумбійці повернулися додому, оскаженілі фанати випустили в спортсмена дюжину куль. Андресові було 26 років...

Неприємне відчуття й після чергової історії з Дієго Марадоною. Поява цього видатного футболіста в складі збірної Аргентини, гадаю, порадувала багатьох справжніх прихильників футболу в світі. Але аналіз на допінг у Марадони після чергового матчу на чемпіонаті виявився позитивним. Що ж, це мов сніг на голову літнього дня. Хоча дуже сумніваюся в тому, що спортсмен отак легковажно вживав стимулятори.

Були, звісна річ, і пояснення: він, мовляв, з метою лікування вживав ефедрин. Шкода, звичайно, що все так сталося. Саме втрата Марадони, як на мене, й обернулася для збірної Аргентини катастрофою в боротьбі за золотий Кубок світу. Зустрічаючись з румунами в 1/8 фіналу, аргентинці, хоч і мали величезну перевагу, але без свого лідера, капітана і диспетчера поступилися. Проте слід бути об'єктивними і віддати належне переможцям. Румунські футболісти блискуче зіграли на контратаках. І тепер у чвертьфіналі наступної неділі вони поміряються силами зі шведами, які упевнено переграли Саудівську Аравію.

А почалися матчі 1/8 фіналу поєдинком за участю чемпіонів світу футболістів Німеччини, які перемогли бельгійців — 3:2. Цього разу бомбардирську славу з Юргеном Клінсманном розділив Руді Феллер. Взагалі це була зовсім інша німецька команда, ніж та, яка виступала в підгрупі. На старті її навіть Франц Беккенбауер назвав старомодною. І от сталися помітні зміни на краще. Більшість матчу німці діяли швидко, потужно, упевнено в атаці, демонструючи високу техніку. Зайвих передач не робили, цінували м'яч. І лише на останніх хвилинах, коли забили другий гол бельгійці, гра дещо вирівнялася. А поступове входження в форму, коли її пік припадає на період вирішальних подій, — головна характерна риса збірної Німеччини.

Підопічні Берті Фогтса вийшли до чвертьфіналу. Там 10 липня німці зустрінуться з переможцями пари Мексика — Болгарія.

Високі швидкості були характерні й для поєдинку іспанців з футболістами Швейцарії. Мешканці Піренеїв відмінно діяли на контратаках. Це й принесло їм у підсумку переконливу перемогу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Із суддівських протоколів

Чемпіонат світу. 1/8 фіналу. Матч № 37. Чикаго. **Німеччина — Бельгія. 3:2. Феллер**, 6 (1:0), Грюн, 8 (1:1), Клінсманн, 11 (2:1), Альбер, 90 (3:2).

Матч № 38. Вашингтон. **Іспанія — Швеція. 3:0.** Йєрро, 16 (1:0), Енріке, 75 (2:0), Бегерістайн, 88 з пенальті (3:0).

Матч № 39. Даллас. **С.Аравія — Швеція. 1:3.** Далін, 6 (0:1), К.Андерссон,47 (0:2), Аль-Гашиян, 85 (1:2), К.Андерссон, 87 (1:3).

Матч № 40. Лос-Анджелес. **Румунія — Аргентина. 3:2.** Думітреску, 10 (1:0), Батістута, 12, з пенальті (1:1), Думітреску, 14 (2:1), Хаджі, 61 (3:1), Бальбао, 75 (3:2).

Першість країни. Перша ліга. 40-й тур. Прикарпаття — Динамо-2 — 2:0, Скала — Дніпро — 0:0, СК Одеса — Хімік (Сіверськодонецьк) — 3:1, Артанія — Сталь — 1:2, Евіс — Нафтовик — 2:1, Металург — СБТС — 4:2, Хімік (Житомир) — Норд-АМ-Поділля — 2:0, Десна — Кристал — 0:0.

Друга ліга. 44-й тур. Галичина — Газівник — 3:1, Динамо — Бажановець — 1:0, Вагонобудівник — Медіта — 1:2, Шахтар — Чорноморець-2 — 3:1, Металург — Таврія — 2:1, Явір — Меліоратор — 1:1, Нафтохімік — Титан — 3:0, Рось — Чайка — 2:2, ФК Бориспіль — Войковець — 6:1, Дністер — Дружба — 4:1, Зірка- Нібас — Азовець — 3:1.

Перехідна ліга. 36-й тур. Бескид — Фетровик — 2:0, Авангард — Оскол — 4:3, Хутровик — Сілур — 5:0, Промінь — Сіріус — 2:0, Торпедо — Нива — 1:0, Віктор — Гарт — 1:1, Сурож — ЦСК ЗСУ — 1:2, Фрунзенець — ФК Львів — 2:2.

Як повідомив нашу редакцію президент **ФФУ** Віктор Банников, завершилося формування чотирьох ліг національного футболу. Вищу, як відомо, залишають «Металіст» і «Буковина». На їхні місця з першої (у новому сезоні складатиметься з 22-х клубів) перейдуть «Прикарпаття» та «Евіс». Першу лігу залишають «Десна» і «Артанія», а до неї ввійдуть ФК «Бориспіль», «Бажановець», «Зірка-Нібас» та «Нафтохімік». Прощаються з другою лігою «Дністер» і «Вагонобудівник». Поповнюють другу лігу «Сіріус», «Фрунзенець», ФК «Львів» та «Віктор». У цій лізі, як і в третій (така тепер назва цієї нелюбительської ліги), також змагатимуться по 22 клуби.

Уїмблдон фінішував

Завершився 108-й розиграш Уїмблдонського тенісного турніру. Дванадцять разів виходила до фіналів цих змагань славетна американська спортсменка Мартіна Навратілова, дев'ять з них ставала переможницею. Але цього разу 37-річна тенісистка поступилася 22-річній іспанці Кончіті Мартінес — 4:6, 6:3, 3:6.

У чоловіків перша ракетка світу і премножець Уїмблдону-93 Піт Сампрас (США) і цього разу став лауреатом, перемігши хорвата Горана Іванишевича — 7:6 (7:2), 7:6 (7:5),6:0.

Головний приз К.Мартінес — 200 тисяч фунтів стерлінгів, П.Сампраса — 345 тисяч.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 364459.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311125.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».